

то са го милували искренно, нежели своите сродници; понеже є мыслилъ, защо естественна-та доброта повечъ пристой [приличе] на любовъ-та, нежели человѣческій-о законъ; употребленіе нравовъ, а не сродность; добро изволеніе, а не сила и нѣжда.

7. Не ще да ни бѫде сичко-то време задовољно, ако почнеме порадочно да казуваме известно сички-те дѣла на твой-а отецъ. Извѣстно-то рассказваніе на неговы-те дѣла другиј путь ще до кажиме. Сега сме ти обаче показали само единъ образъ отъ доброго разума на твоего отца Иппонїка, по кой-то си долженъ като понекой примѣръ да живеешъ, гледаюши на негово-то житіе и доброта като на единъ законъ. Понеже не прилично бы было, кога не бы описали живописцы-те естественна-та красота на звѣровы-те, а сынове-те кога не бы подражатели были на добродѣли-те родителски.

8. Вз мысль-та, не треба ни единъ борецъ только да се упражнява, да бы на-